

Magyar — burmai kereskedelmi tárgyalás

A dr. Maung Lwin kereskedelmi miniszter vezetésével hazánkban tartózkodó burmai küldöttséget hétfőn hivatalában fogadta dr. Biró József külkereskedelmi miniszter.

Részletes eszmecsere folytattak arról, hogy milyen módon fejlesztheti tovább kerekedelmi kapcsolatait a két ország. Megállapodtak, hogy az év második felében magyar kereskedelmi delegáció utazik Burmába a kétoldalú piaci munka részleteinek konkrét kidolgozására.

Egy részük elavult, újakra is szükség van

Felülvizsgálták a tanácsrendeleteket

Az új tanácstörvény és az élet változó követelményei is szükségessé teszik, hogy a tanács időnként felülvizsgálja rendeleteit, s ha már valamelyik nem felel meg az igényeknek, megváltoztassa azt, újat alkotson helyette. A városi tanács legutóbbi ülésén ennek megfelelően felülvizsgálta rendeleteit.

Jelenleg 16 tanácsrendelet van érvényben, érdemes felsorolni őket: a városi mérleg használatáról; a gyomnövények irtásáról; a temetőkről; az állatok tartásáról; a közterületek tisztántartásáról és a háziszemét gyűjtéséről; a lakóbizottságokról; a lakóházak rendjéről; a házfelügyelők feladatairól; a közműves vízellátásról; a csatornázási feladatokról; a járművek őrzéséről; az útburkolatok felbontásáról és helyreállításokról; a vásárokról és piacokról, valamint a helypénzekről; Szeged címerének használatáról; a lakásügyi jogszabályok végrehajtásáról; a tanács szervezeti és működési szabályzatáról. Az első rendelet 1958-ban, az utolsó 1971-ben született, ennek ellenére valamennyi módosítása, kiegészítése szükségesnek látszik.

Néhány tanácsrendeletet hatályon kívül kel helyezni. A temetőkről, valamint a közterületek tisztántartásáról, és a háziszemét gyűjtéséről szólókat azért, mert mindkét kérdésben új országos jogszabály jelent meg. A lakóbizottságokról, a vásárokról és piacokról szóló rendeleteket azért, mert időközben megszűntek a kerületi tanácsok és a feladatok is megváltoztak.

A tanács úgy találta, hogy új rendelet alkotása szükséges a városrendezésről (ezt egyébként kormányhatározat írja elő); a lakóbizottságokról; a vásárokról és piacokról; a közterületek használatáról; a házak fellebégőzéséről; a temetőkről; a díszpolgárságról; a helyi árvízvédekezés szabályairól (erről is új, országos jogszabály született); az ebtartásról; a garázsok építéséről (új országos jogszabály szerint); az utcák elnevezéséről; a házak számozásáról; a zöldterületek védelméről; a villamosközlekedéssel kapcsolatos utazási szabályokról; a sátoztározás rendjéről a fürdők használatáról.

Néhány kérdésben még vita van a város szakigazgatási szervei, illetve a kerületi hivatalok között, de ez az új rendeletek megalkotását nem akadályozza. Az új rendeletek egy része még az idén, más része jövőre, illetve 1974-ben fog majd megjelenni.

Javult a közvilágítás a városban

A második felévben szerelik fel az új lámpákat

bejelentésekről felvett munkanaplót, s ebből világosan kimutatható, hogy a DEMÁSZ tartja magát az ígéretéhez, valóban néhány napon belül, gyakran még aznap kijavítja azokat a hibákat, melyekről tudomást szerez. Rendszeresen és hivatalból ugyanis naponta csak egy-egy kisebb terület képes ellenőrizni a közvilágítást, és kijavítani az észlelt hibákat. Meglehetősen hosszú idő telik el, mire ugyanarra a helyre visszaérnek, de ha értesülnek egy hibáról, legyen az a város bármely részén, s gondoskodnak megszüntetéséről. Két szerelőköci két műszakban áll erre a célra rendelkezésükre, s ily módon napi 20–25 lámpát is ki tudnak vagy inkább csak ki tudnának cserélni.

Többet segíthetne a lakosság

Bár a DEMÁSZ tudatában van annak, hogy a lakosság részéről csak szíveség, ha értesítik őket egy-egy tönkrement lámpáról, mégis joggal hiányolják az eddignél nagyobb segítséget. Gyakran a transzformátorállomás biztosítékával van csak baj, amikor egy-egy lámpasor nem világít, s ezen negyedórán belül segíteni lehetne. Próbálkoztak már azzal is, hogy a különböző vállalatok, intézmények este is szolgálatban levő portásait kérjék meg arra, hogy szóljanak be telefonon, ha hibát észlelnek, de ez sem vezetett még eddig a kívánt eredményre. Jó lenne, ha a vállalatok vezetői utasítanák erre dolgozóikat.

Időközben megérkezett a Magyar Villamosművek által vásárolt tíz külföldi, hidraulikus emelőkosárral felszerelt szerelőautó közül az az egy, melyet a DEMÁSZ-nak szántak, sajnos azonban csalódást keltett, mivel vele sem lett gyorsabb a munka. A hazai munkásvédelmi előírások szigorúak, nem engedik meg, hogy a mozgásban levő jármű kosarában tartózkodjék a szerelő.

A lámpák gyakoribb tisztítása most is éppen olyan megoldatlan, mint a korábbi években. A jelenlegi

szakember- és technikai el-látottság mellett az áramszolgáltató csak évi egyszeri takarításra képes vállalkozni. Ennek ideje most nyáron, a szabadtéri játékokat megelőző hetekben lesz. Jövő nyárig azután egyre halványabban világítanak majd a lámpák, különösen a fénycsövek. Hacsak közben ki nem égnek, el nem romlanak, mert akkor perzse tiszta újat tesznek fel helyettük.

A villanszerelők társadalmi munkája

Az idei évre tervezett új közvilágítási lámpatestek felszerelése lényegében a második fél évre maradt, de ezért sem a tanács, sem az áramszolgáltató tulajdonképpen nem hibáztatható: március vége volt már, mire a tanács elé kerülhetett az ideai költségvetési és fejlesztési alap felosztása, s mikor a DEMÁSZ készvételre vette a fejlesztési alapról azt az 1 millió 620 ezer forintot, ami erre a célra szolgált, eltelt csaknem az első fél év. Ennek ellenére mindenki tapasztalhatta, hogy korszerű világítást kapott a József Attila sugárút és a Nagykörút, a sugárút és a Lenin körút kereszteződése, valamint a Roosevelt téri új lakóház környékén a közúti hid feljárója is. A továbbiakban négy-négy, különösen magas kandelabert állítanak fel a Petőfi Sándor sugárút és a Nagykörút, illetve a Kosuth Lajos sugárút és a Nagykörút kereszteződésében. Ezzel e forgalmi csomópontok a mai követelményeknek leginkább megfelelő közvilágítást kapnak.

A nagyobb munkák sorából is kiemelkedik a József Attila sugárút világításának felújítása, a Gyevi sortól a körtőlítésig, sőt a körtőlítésen túl, az Algyői út is betonoszlopokra szerelt higanyszűrő-világítást kap, egészen a csatornáig. Nagyobb fényerő lesz az eddiginél a Petőfi Sándor sugárút, a Dugonics tér és a Bécsi körút között, és folytatják a Vásárhelyi Pál utca közvilágításának kiépítését, ezúttal a Cserzy Mihály utca és a Bakay Nándor utca között.

Nem szoltunk még eddig az aprómunkákról, melyek a lakosságot talán legjobban érintik és érdeklik. A lámpahelyek sűrítése, egy-egy új lámpa elhelyezése a mellékutakban, külső városrészekben szintén fontos része a közvilágítás fejlesztésének. S hogy nem is olyan aprómunka ez, mutatja, hogy az áramszolgáltató erre az évre 132 ezer forintot kapott e célra a tanácstól, s ebből a pénzből 254 új lámpát szerelnek majd fel. Kár lenne felsorolni, hogy hová kerül ez a sok lámpa, azt azonban le-szögezhetjük, hogy feltétlenül figyelembe veszik a tanács tagok beszámolóján elhangzott kívánásokat.

Végül az áramszolgáltató dolgozóinak áldozatkészségéről is feltétlenül érdemes szót ejteni. Az üzemigazgatóságon vállalták, hogy ehhez a 132 ezer forinthat 10 ezer forintot még hozzátesznek, ennyi értékű tervezett társadalmi munkában végeznek el. A brigádok pedig még 40–50 ezer forintot tesznek hozzá oly módon, hogy két hét alatt többletmunkaidőben ledolgoznak egy napot, s ezt társadalmi munkára fordítják, sőt az ekkor végzett munkáért szerelési díjat sem fogadnak el.

Fehér Kálmán

Túlfuttatott reprezentáció

Az egészséges közvélemény a felelőtlen pazarlást és a túlzott reprezentálást egyszerűen párba állítja: egyik kutya, másik eb. Sajnos, néha kevés a társadalom ítéllete ahhoz, hogy ezt a nyügöt lerázzuk magunkról. Népi ellenőrök vizsgálata a bizonyosságra, hogy itt-ott hivatalos beavatkozásra is szükség van. Az ő jelentésükből vesszük példáinkat.

1.

Pusztaszeren, a Hétvezér Tsz-ben vezetőségi határozat szabta meg a készpénzzel fizethető reprezentációs költségek mértékét, pedig ebben az ügyben a közgyűlés szava dönt. Az elnök, elnökhelyettes, főkönyvelő, főagronómus és a szövetkezet párttitkára e határozat szerint összesen 15 ezer 600 forintot költöthet ilyen célra. A „természetbeni” reprezentáció mértékét és értékét sem a közgyűlés, sem a vezetőség nem határozta meg. Ezt a tényt úgy kell értelmeznünk, hogy ilyenek tehát nem is szabad lennie. A vizsgálat összegezése szerint összesen 231 ezer forintot fordítottak 1971-ben ebben a szövetkezetben reprezentációra.

A vendéglői számlákra — 32 ezer forintra — ezt jegyzik meg az ellenőrök: „a vendéglésnek ezt a módját feleslegesnek tartjuk, kimeríti a pazarló gazdálkodás fogalmát, tehát törvénytört”. Az üzletben — 25 ezerért — vásárolt italra pedig ezt: „erre a túlvásárlásra — értsd: túlzott vásárlásra — sem vezetőségi, sem közgyűlési határozat nincs, tehát törvénytört”. A kampánymunkák rovására elszámolt italokra a legegyszerűbb és legáltalánosabb észrevétel csak ez lehet: „az elfogyasztott sok ital a munkahelyi baleset veszélyét is magában rejt”.
Harmadik tanulság is van: nincsen egységes állásfoglalás, mennyit illik, illetve mennyit szabad reprezentációra fordítani. A vizsgálatot tartó hivatalos személyek kezét ez a körülmény meglehetősen megkötö. Föltehetően a közgyűlések sokféle határozatában is ez a visszásság tükröződik. Nem fillérek röpködnek ki az ablakon, ideje lenne mindezt egyértelműen szabályozni úgy, hogy a mércét eleve szűkre állítsuk.

2.

Megvizsgálták a balástyai Egyetértés és az üllési Árpád Tsz reprezentációs kiadásait is. Közös vonás mindkét helyen, hogy a közgyűlés meghatározta ugyan, mennyit fordíthatnak a vezetők ilyen célra, de kifelejtették a határozatból, hogy erről el is kell számolni. Különben a havi illetmény rendszeres és illetéktelen kiegészítésének tűnhet az egész.

Balástyán nagylelkű volt a közgyűlés. A szövetkezet

megteremtett borára és pálinkájára egyszerűen azt mondták, használja a vezetőség a „szükség szerint”. A „szükség” 71-ben 173,7 liter pálinkát és 748 liter bort vitt el.

Indokolatlanul magasak ezek a számok még akkor is, ha jóindulatúan feltételezzük, hogy könyvelői tévedésből erre a tételre szám-lázhatták azt is, aminek esetleg másutt lenne rendes körülmények között a helye. A pusztaszeri vendéglészek és a bolti borok jóindulattal is menthetlenek. A városi-járás népi ellenőrzési bizottság a Hétvezér Termelőszövetkezet vizsgálói anyagát átadja az ügyészségnek, a balástyai és az üllési pedig törvényes orvoslásra megfelelő tanácsokkal a közgyűlés hatáskörébe utalja.

A tanulságok kedvéért említettük a példákat. A közgyűléseken szavazó tagok figyelmét szeretnénk felhívni, gondolják meg jobban, mire szavaznak, ha ez a téma kerül terítékre. Sem a krump-litermés nem lesz jobb, sem a tehénészet tejhozama, ha bővebben adják a pénzt ételre-italra. Minden főfő-leszen adott fillér viszont a szövetkezet biztonságát és a tagok jövedelmét csökkenti.

3.

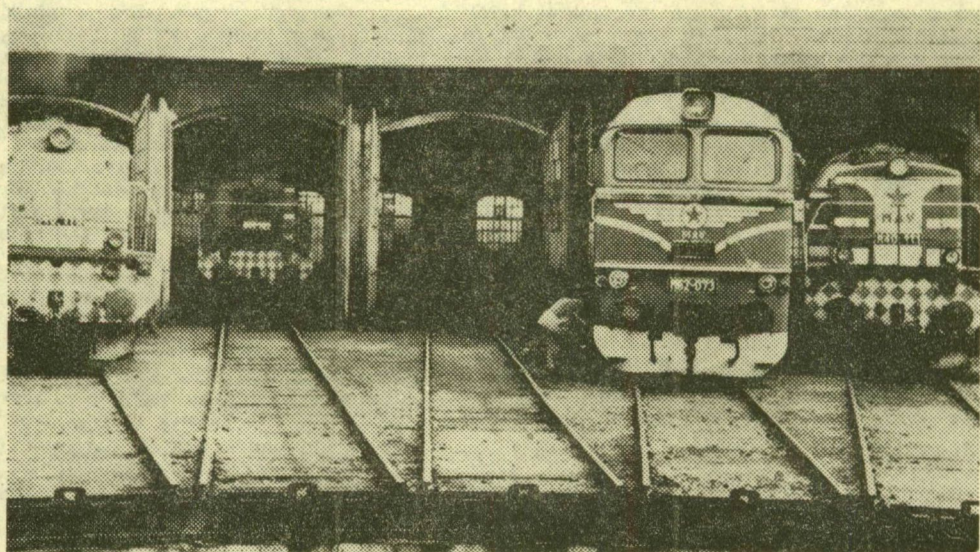
Azzal, hogy a közgyűlésre hivatkozunk, nem vesszük le a felelősség terhét a vezetők válláról. Kimondjuk világosan: a közvéleménnyel egyetértésben erkölcsellenesnek tartjuk, ha a lét-nem lét küszöbén táncoló szövetkezetek indokolatlan kiadásokkal jobban „rázzák a rongyot”, mint ahogy a tisztesség engedi. A pusztaszeri szövetkezet súlyos milliók hiányával zárta az elmúlt évet. Italtra, vendéglőre tehát azt a pénzt költötték, ami meg sem volt. A balástyai éppen mos mázolt ki a mérleghiányból, kár rögtön nagylábon élniök.

Harmadik tanulság is van: nincsen egységes állásfoglalás, mennyit illik, illetve mennyit szabad reprezentációra fordítani. A vizsgálatot tartó hivatalos személyek kezét ez a körülmény meglehetősen megkötö. Föltehetően a közgyűlések sokféle határozatában is ez a visszásság tükröződik. Nem fillérek röpködnek ki az ablakon, ideje lenne mindezt egyértelműen szabályozni úgy, hogy a mércét eleve szűkre állítsuk.

H. D.

Ikarusok Tallinban

A tallini autóbusz vállalat dolgozóit régi barátság fűzi a budapesti Ikarus gyárhoz. Kocsijaik 70 százalékát magyar autóbuszok teszik ki. A buszok már több mint 15 éve kitűnően beváltak, s több gépkocsivezető tett meg velük egymillió kilométert.

Készenlében

A szegedi rúthazban jól gondozzák és menekész állapotban tartják a mozdonyokat. Dieselek érkeznek és indulnak főként. Képünkön: indulhatnak a mozdonyok